

نقش دانش ایمنی، نگرش ها و رفتارها در کاهش خطر غرق شدن آب

یونس فلاح عزیزی^۱، کیوان شعبانی مقدم^۲

^۱ کارشناس ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه رازی کرمانشاه

^۲ عضو هیات علمی گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه رازی کرمانشاه

چکیده - این تحقیق با هدف بررسی نقش دانش ایمنی، نگرش ها و رفتارها در کاهش خطر غرق شدن آب انجام گرفت. جامعه پژوهش، کلیه دانش آموزان پسر متوسطه مدارس تهران بودند. نمونه مورد بررسی مدارس پسرانه منطقه ۱۱ شامل ۴۰۰ نفر بود که ۲۴۳ نفر در گروه بدون سابقه غرق شدگی و ۱۵۷ نفر دارای سابقه غرق شدگی بودند. جهت گردآوری داده های تحقیق از پرسشنامه محقق ساخته استفاده گردید که به منظور بررسی اعتبار ابزار، پرسشنامه در کلاسی متشکل از ۲۸ دانش آموز توزیع و آلفای کرونباخ معادل ۰/۹/۸ به دست آمد. آزمون فرضیه و تحلیل داده ها توسط آزمون های آماری خی دو، و t مستقل انجام گرفت. نتایج تحقیق در خصوص بررسی میزان نقش عوامل اجتماعی فرهنگی در افزایش خطر غرق شدن در آب، فقط برای کسانی که به تنهایی به شنا می رفتند معنادار بود. همچنین رفتارهای افراد در افزایش خطر غرق شدن آب نقش ندارد. در خصوص شیوه نجات افراد در حال غرق شدن و آشنایی با احیای قلبی تنفسی نشان داد که میزان آشنایی در گروه دارای سابقه به شکل معناداری بیشتر بود. شناسایی عوامل دخیل در ادراک خطر در میان جوانان، همراه با تفاوت های موجود در شناخت و گرایش های آنان می تواند شواهد توجیهی قوی را درباره علت اینکه برخی از جوانان در خطر غرق شدن بزرگ تری نسبت به دیگران هستند فراهم کند.

کلید واژه: غرق شدن، دانش، نگرش، رفتار، ایمنی

مقدمه

باشد (گائینی، ۱۳۸۵). می توان گفت که شنا سلامت عمومی را بهبود بخشیده، موجب تناسب اندام می شود و آسیب های ناشی از آن حداقل هستند. خاصیت شناوری در آب، از شدت ضربه های وارد بر مفاصل می کاهد. شنا علاوه بر کارکردهای جسمانی، روانی و تربیتی، گزینه مناسبی برای گذران اوقات فراغت دانش آموزان بویژه در فصل تابستان است

دین مبین اسلام بر یادگیری و آموزش شنا تأکید دارد (قاسمپور، ۱۳۷۸). شنا از ورزش های مادر و پایه سایر ورزش ها است و باید این ورزش را در سنین کودکی آغاز نمود، آموزش شنا را می توان در دو سالگی شروع کرد، ولی بهترین سن آموزش و یادگیری فنی آن را شش سالگی ذکر کرده اند. این ورزش مفید می تواند در جهت بهبود رشد عمومی بدن مورد استفاده قرار گیرد. ترکیب و ساخت عضلانی بدن در این ورزش به نحو مطلوبی پرورش می یابد و تمام اندام های بدن به

شنا یکی از ورزش هایی است که کاربرد فراوانی دارد و از محبوبیت زیادی در بین اقشار مختلف جامعه برخوردار است. شنا به دلایلی چون تاکید و سفارش دین مبین اسلام، مفرح بودن و همچنین، تعداد بالای مدال در بازی های المپیک مورد توجه خاصی است. شواهد باستان شناسی نشان می دهند که قدمت شنا کردن به ۲۵۰۰ سال قبل از میلاد در تمدن مصر، و سپس یونان و روم باستان برمی گردد (کریمی، ۱۳۶۴). ورزش شنا تمام سیستم های حیاتی بدن را تقویت و وادار به فعالیت می کند. فردی که شنا می کند نه تنها قابلیت های جسمانی خود از قبیل استقامت، قدرت و انعطاف پذیری را بهبود می بخشد، بلکه احساس لذت و سبکی بیشتری در مقایسه با فعالیت بر روی زمین می کند. شنا را می توان از سنین نوزادی تا کهنسالی انجام داد و بطور کلی ورزشی است که باعث می شود تا فرد، انرژی بیشتری برای انجام کارهای روزمره خود داشته